

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei FK/fa/D(2012)1707818 a Comisiei Europene din 10 decembrie 2012 în măsura în care nota de debit nr. 3241213460 anexată la aceasta se referă la proiecte a căror realizare a fost încredințată unor întreprinderi care au dat faliment ulterior și obligarea Comisiei la restituirea sumei de 3 148 549,66 euro;

— Anularea Deciziei FK/fa/D(2012)1707818 a Comisiei Europene din 10 decembrie 2012 în măsura în care nota de debit nr. 3241213460 anexată la aceasta se referă la proiectul P27010010 și obligarea Comisiei la restituirea sumei de 1 060 560,56 euro;

— Obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, întemeiate pe încălcarea dreptului Uniunii:

1. Prin adoptarea deciziei atacate fără a împărtăși cu Republica Lituania sarcina pierderilor din gestiunea fondurilor SAPARD sau, în orice caz, fără a fi examinat acest aspect și fără a fi furnizat niciun motiv al acestui refuz de repartizare a sarcinii pierderilor, Comisia Europeană a încălcat articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1605/2002 ⁽²⁾, cu articolul 87 din Regulamentul nr. 2342/2002 ⁽³⁾ și cu principiul cooperării loiale enunțat la articolul 4 alineatul (3) TUE.
2. Prin neinformarea, în timp util, a Republicii Lituania cu privire la posibilitatea anulării creanței și a radierii întreprinderii respective din lista debitorilor, Comisia Europeană a încălcat dispoziția referitoare la consultarea reciprocă care figurează la secțiunea F punctul 7.7.4 din Acordul de finanțare multianual încheiat în 2001 între Republica Lituania și Comisia Europeană în cadrul Programului special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală (SAPARD) ⁽⁴⁾, interpretată în lumina principiului cooperării loiale enunțat la articolul 4 alineatul (3) TUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

⁽⁴⁾ Valstybės žinios, 2001, nr. 74-2589.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2013 — Oil Pension Fund Investment Company/Consiliul

(Cauza T-121/13)

(2013/C 129/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Oil Pension Fund Investment Company (Teheran, Iran) (reprezentant: K. Kleinschmidt, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, cu efect imediat, a Deciziei 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012, în măsura în care aceste acte vizează reclamanta;
- adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii în temeiul articolului 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prin care să se solicite pârâtului să prezinte toate documentele privind decizia atacată, în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a dreptului la apărare și a dreptului la protecție juridică efectivă.

În acest context, reclamanta susține, printre altele, că pârâtul nu i-a comunicat în mod comprehensibil motivarea cuprinsă în actele atacate și nici nu a comunicat separat motivele comprehensibile reclamantei. Prin urmare, dreptul la apărare al reclamantei și dreptul său la protecție jurisdicțională efectivă au fost încălcate. A existat și o încălcare a principiului dreptului de a fi ascultat. Reclamanta susține că actele atacate nu i-au fost prezentate de pârât și nu a existat o audiere a reclamantei. Mai mult, se susține că pârâtul nu a examinat în mod corect circumstanțele în privința reclamantei. Reclamanta susține că a fost lipsită de un proces echitabil cu respectarea principiilor statului de drept, întrucât nu a avut posibilitatea, în lipsa informațiilor necesare, să comenteze în mod specific cu privire la susținerile relevante și la probele invocate de Consiliu, sau să prezinte probe contrare în cadrul procedurii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere și pe încălcarea principiului proporționalității.

În opinia reclamantei, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a adoptat actele atacate. Consiliul nu a investigat în mod corespunzător și/sau corect faptele care stau la baza actelor atacate. În această privință, reclamanta afirmă, printre altele, că motivele adoptării măsurilor restrictive care sunt prevăzute în actele atacate sunt inaplicabile în privința sa. Actele atacate încalcă de asemenea principiul proporționalității.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Reclamanta susține că actele atacate încalcă drepturile sale fundamentale astfel cum sunt garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2010 C 83, p. 389) (denumită în continuare „Carta drepturilor fundamentale”). Reclamanta invocă, în această privință, încălcarea dreptului de a desfășura o activitate economică (articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale) și a dreptului de a folosi bunurile pe care le-a dobândit în mod legal în Uniunea Europeană și, în special, încălcarea dreptului de a dispune de acestea în mod liber (articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale). Mai mult, reclamanta invocă încălcarea principiului egalității de tratament (articolul 20 din Carta drepturilor fundamentale) și a principiului nediscriminării (articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale).

Acțiune introdusă la 4 martie 2013 — El Corte Inglés/OAPI — Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR)

(Cauza T-127/13)

(2013/C 129/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Seijo Veiguela și J. Rivas Zurdo, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH (Hamburg, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 11 decembrie 2012 în cauza R 1900/2011-2, întrucât prin respingerea cererii reclamantei a confirmat decizia diviziei de opoziție de aprobare în parte a mărcii comunitare verbale nr. 4 782 215 „PRO OUTDOOR”;

— obligarea părții sau a părților adverse care se opun acestei acțiuni la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „PRO OUTDOOR”, pentru produse și servicii din clasele 9, 12, 14, 18, 22, 24, 25, 28 și 35

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH

Marca sau semnul invocat: marca figurativă cuprinzând elementele verbale „OUTDOOR GARDEN BARBECUE CAMPING” pentru produse și servicii din clasele 12, 18, 22, 24, 25 și 28

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac